

ning at foretage de Forbedringer af Værket og dets Inventarium, der fandtes nødvendige, hvorimod det saaledes Anskaffede blev hans Eiendom, som han ved Fratrædelsen kan borttage, dog at han, saafremt han og Værkets Eier ikke kunne forenes om, at Værket overtager disse Eiendele for den Sum, hvortil de af uwillige Mænd blive vurderede, sætter Alt i samme Stand, som det var ved Modtagelsen.

Det er nu en Selvsølg, at Handelshuset Suhr & Søn i det lange Tidrum af 28 Aar, hvori Forpagtingen har bestaaet, har for egen Regning opført en Deel af de Bygninger og anskaffet en meget stor Deel af de Maskiner og Inventarier, som nu findes ved Værket.

Det har saaledes ved de over den samlede Eiendom af uwillige og kyndige Mænd optagne Taxationsforretninger vist sig:

a) for Bygningernes Vedkommende:

at Statens Andeel har en Værdi af	8,548 Rd.
foruden Værdien af Bygningsgrunden med tilhørende Have og Jorder, der alle eies af Staten	7,000 —
og at Forpagterens Andeel har en Værdi af	2,665 —

b) forsaavidt angaaer Maskiner og Inventarier:

at de Staten tilhørende ere vurderede til	9,825 Rd.
og Forpagterens derimod til 23,074 —	

Under disse Omstændigheder maatte det anses lige meget i Statskassens og Forpagterens Interesse, at Eiendommen udbydes til Salg samlet i sin nuværende Tilstand; thi ligesom Værket, som saadant, vilde have en forholdsvis kun ringe Værdi, naar de Forpagteren tilhørende Eiendele, navnlig hans Maskiner og Inventarier, skilles fra samme, saaledes ville disse Maskiner m. m. i saa Fald tabe betydeligt i Værdi, ikke at tale om, at den eventuelle Kjøber ikke i dette Tilfælde kunde uden en

langvarig Afbrudelse fortsætte Værkets nuværende Drift, hvorpaa den hele Eiendoms Værdi, som ovenfor bemærket, antages for en væsentlig Deel at beroe.

Der er desaaarsag fra Statskassens Side truffet Overeenskomst med Statsraad Suhr om, at Eiendommen sælges samlet, altsaa uden nogen Adskillelse af Statens og Forpagterens Eiendele. Og er det i saa Henseende vedtaget, at af den Kjøbesum, hvortil Eiendommen udbringes, først skal afholdes Taxationssummerne for Bygningerne og Bygningsgrunden med tilhørende Jorder, altsaa, efter det Ovenansorte, for Statskassens Andeel respective 8,548 Rd. og 7,000 Rd., tilsammen 15,548 Rd., og for Forpagterens Andeel 2,665 Rd., eller ialt 18,213 Rd., og hvad der da bliver tilbage af Kjøbesummen skal, som Bederlag for Maskiner og Inventarier, deles mellem Statskassen og Forpagteren i Forhold til Taxationssummerne paa Maskinerne m. m., nemlig 9,825 Rd. for Statens og 23,074 Rd. for Forpagterens Andeel. Sælges Eiendommen t. Ex. for 35,000 Rd., bliver deraf — dog afseet fra en ubetydelig Prioritetsgjæld, stor 180 Rd., der her ganske er ladet ude af Betragtning, uagtet den allerførst vil være at dække — at anvende 18,213 Rd. til Dækning af Værdien af Bygningerne og Grundene m. m., medens Resten, 16,787 Rd., bliver efter det ansorte Forhold at dele mellem Eier og Forpagter til Dækning, saavidt see kan, af Værdien paa Maskiner og Inventarier. Endvidere er det, med Hensyn til, at Kjøberen behøver en betydelig Capital til Værkets Drift — mindst 100,000 Rd. — vedtaget, at Afdragene paa Kjøbesummen, hvilken vil være at forrente med 4 Procent aarlig fra 1ste November 1855, skulle fastsættes saa lempelige som muligt, navnlig den herhen, at ifkun $\frac{1}{2}$ fordres udbetalt i Løbet af 5 Aar med $\frac{1}{2}$ i hver December Termin, første Gang i December Termin 1855, hvorimod de øvrige $\frac{1}{2}$ kunne blive staaende i Eiendommen paa Dypsigelse med halvt Aars Barsel fra begge Sider; dog skal hvad der constant betales paa Kjøbesummen først anvendes til Dækning af Statsraad Suhrs Fordring